

Giới thiệu truyện

Introduction to Stories

Chúng tôi xin giới thiệu đến quý vị 9 câu truyện ngắn, nhằm mục đích giúp trẻ em lắng nghe và tập nói các phụ âm. Mỗi câu truyện tập trung vào 1 phụ âm ở đầu chữ hoặc ở cuối chữ. Xin quý vị chọn những truyện có phụ âm mà trẻ đang tập nói. Quý vị nên đọc cho trẻ nghe mỗi câu truyện nhiều lần, (ví dụ mỗi ngày trong một tháng) để giúp trẻ luyện những phụ âm mà trẻ khó nói. Hãy khen khi các em cố gắng bắt chước những phụ âm ấy. Quý vị có thể đọc truyện trong thời gian ngồi chơi với trẻ. Nên tạo bầu khí vui chơi khi đọc truyện để trẻ thích thú lắng nghe và tập nói những phụ âm.

Rất cảm ơn cô Tăng Trần Xuân đã viết những câu truyện này để giúp trẻ em tập phát âm.

Here are nine novel short stories in Vietnamese to be used for speech-sound listening and practicing. Each story focuses on one consonant sound found either at the beginning or end of words. Read them to your child many times to practice listening to the speech sound your child has difficulty with. Praise your child when s/he tries to imitate the target speech sound. The stories are written to be interesting and fun for the child. They may be read when spending quality time with your child. Make sure it is fun and playful so your child will want to keep listening and practicing the speech sounds.

Many thanks to Xuan Tran Tang for writing these stories.

Vân 'C'

Con Vịt Cạp Cạp

Ngày xưa ngày xưa, có một con vịt con rất dễ thương. Cha mẹ vịt gọi vịt con là Cạp Cạp. Gia đình vịt ai cũng thương vịt con vì vịt con giống cha như đúc.

Mỗi lần gặp vịt cô, vịt chú, hoặc vịt ông, vịt bà là ai cũng kêu tên vịt: "Cạp Cạp, Cạp Cạp".

Vịt con không thích tên Cạp Cạp. Vịt con muốn đổi tên khác nhưng cha mẹ vịt con vẫn cứ gọi vịt con là Cạp Cạp. Vịt con tức lắm. Vịt con đi tìm con vật khác đặt tên cho vịt vậy.

Vịt con hỏi bò coi bò có tên gì hay để đặt cho vịt không. Bò trả lời: 'Boooò'.

Vịt con không thích tên này. Vịt con đi gặp một con dê và nhờ dê đặt tên dùm. Dê trả lời: 'Beeee'.

Vịt con cũng không thích tên này. Vịt đi gặp chú mèo và hỏi mèo có tên gì hay đặt cho vịt không. Mèo trả lời: 'Meooo'. Vịt con cũng không thích tên này nữa. Vịt đi gặp chú chuột. Chú chuột đặt tên cho vịt con là: 'Chít Chít'. Vịt con cũng không thích tên này.

Sau một ngày mệt mỏi, Vịt con trở về nhà. Từ xa, thấy bóng vịt con, gia đình vịt mừng rỡ chạy ra đón. Ai cũng kêu lên: 'Cạp Cạp, Cạp Cạp'. Không hiểu vì sao lần này vịt con không còn thấy ghét tên 'Cạp Cạp' nữa. Trái lại vịt con còn cảm thấy tên 'Cạp Cạp' dễ thương quá. Vịt con vui vẻ đáp lại tiếng gọi của gia đình: 'Cạp Cạp, Cạp Cạp'.

Vần ‘CH’

Chú Khỉ tên Chôm Chôm

Ngày xưa ngày xưa có một chú khỉ tên Chôm Chôm. Chôm Chôm biết nói tiếng người và rất tốt bụng nên ai cũng thương. Bà chủ nhà thương và tin chú khỉ Chôm Chôm lắm.

Lần kia, bà chủ phải vắng nhà vài ngày. Bà gọi chú khỉ Chôm Chôm lại và giao con chim nhỏ của bà cho chú khỉ Chôm Chôm chăm sóc. Biết bà chủ tin mình, chú khỉ Chôm Chôm lo cho chim nhỏ nhiều lắm. Suốt ngày chú khỉ Chôm Chôm ở cạnh để chơi với chim nhỏ và để nghe chim nhỏ líu lo ca hát. Một buổi chiều, chim nhỏ tỏ ý muốn chú khỉ Chôm Chôm dạy cho chim nhỏ biết nói tiếng người, chú khỉ Chôm Chôm nhận lời. Từ đó, mỗi ngày Chôm Chôm dạy cho chim nhỏ học nói.

Hôm bà chủ về, bà rất đỗi ngạc nhiên khi nghe chim nhỏ cất tiếng líu lo:

Chào bà chủ. Chào bà chủ. Chim thương bà chủ.

Quá xúc động và vui mừng, bà ôm chim nhỏ và chú khỉ Chôm Chôm vào lòng.

Biết chú khỉ Chôm Chôm đã chăm sóc chu đáo cho chim nhỏ, bà hỏi Chôm Chôm:

Chôm Chôm muốn gì bà chủ sẽ thưởng cho.

Chôm Chôm vui vẻ trả lời:

- Chôm Chôm chỉ thích chuối thôi.

Vân 'G'

Chó Gâu Gâu

Bố xin được một con chó nhỏ ở gần nhà ga. Chó ngoan và giữ nhà giỏi lắm. Mỗi khi thấy người lạ là chó sủa 'gâu gâu' nhưng cái đuôi không ve vẩy. Khi bố đi làm về, chó cũng sủa 'gâu gâu' nhưng cái đuôi ve vẩy như đón chào bố. Mỗi lần không thấy chó, em gọi 'gâu gâu' là chó chạy ra.

Chó Gâu Gâu giữ nhà giỏi lắm nên mẹ dạy chó coi gà cho mẹ. Có Gâu Gâu ở gần, đàn gà con an tâm không sợ gì cả. Nếu chó hàng xóm đến gần gà, Gâu Gâu gầm gừ như muốn xông tới cắn chó để bảo vệ cho gà.

Tối về, Gâu Gâu thích nằm dưới chân ghế của bố hoặc nép đầu bên chân của mẹ. Mẹ cảm ơn Gâu Gâu đã giữ nhà cho bố và canh gà cho mẹ. Bố vuốt đầu Gâu Gâu. Gâu Gâu ve vẩy cái đuôi rồi nhắm mắt thiu thiu ngủ.

Vân 'N-----'

Quả Na

Trong mùa na, ngày nào mẹ cũng mua cho Nâu một quả na. Quả na to tròn và có nhiều hạt. Chỉ ăn một quả thôi là Nâu thấy no nê. Ăn mỗi ngày nên Nâu chán. Nâu năn nỉ mẹ đừng mua na nữa.

Năm nay nóng nực, mưa không đủ nên mùa na không tốt. Quả na không lớn như những năm trước. Trái na đã nhỏ, hạt na lại nhiều nên Nâu ăn một quả không no. Nâu năn nỉ mẹ mua na nhiều hơn nữa.

Tháng này mẹ mới sinh em bé. Bố đặt tên em bé là Nam. Vì mẹ không đi chợ được nên trên đường đi làm về, bố ghé mua na cho Nâu.

Nâu không ăn na, cất đi để dành cho em bé. Mẹ cười bảo:

- Nâu của mẹ ngoan quá, nhưng em bé chưa ăn được na, Nâu ăn đi nhé.

Mỗi lần ăn na, Nâu giữ lại hạt để đếm xem bao nhiêu hạt thì em bé mới biết ăn na.

Vân '-----n'

Kiến Đen

Mẹ tiên đoán ngày mai trời sẽ mưa vì hôm nay kiến đen bò vào nhà từng đàn.
Mỗi khi trời sắp mưa, kiến thường dọn nhà như thế.

Bé nghe mẹ kể: kiến thích sống theo đàn để bảo vệ lẫn nhau. Khi hai con kiến gặp nhau, chúng thường đụng râu nhau để chào. Nếu con kiến nào kiếm được mồi, liền đánh dấu đường đi bằng một mùi đặc biệt để báo tin cho các con kiến khác biết đường tìm đến để cùng nhau khiêng mồi về tổ.

Mẹ dạy bé phải học ở kiến tình đoàn kết, thương yêu lẫn nhau và tính nhẫn nại, chăm chỉ làm ăn.

Mỗi lần nhìn thấy kiến là bé lại nhớ lời mẹ dạy.

Vân 'Ng-----'

Con Ngựa

Bác Ngân có nuôi một con ngựa. Ngày ngày, bác nhờ ngựa giúp bác kéo xe để kiếm tiền. Ngựa biết bác nghèo nên ngựa ngoan ngoãn giúp bác không bao giờ than phiền.

Ngược lại, bác Ngân cũng thương con ngựa của bác lắm. Ngày nào bác cũng mua bắp ngô về nấu cho ngựa ăn, tắm rửa cho ngựa, rồi chúc ngựa ngủ ngon trước khi bác đi ngủ.

Đêm đêm, bác thường hay ra thăm ngựa và đắp mền lên mình ngựa.

Ngựa biết hết nhưng giả bộ ngủ say như không biết. Ngựa cảm động vì tình thương ngọt ngào của bác.

Sau một đêm nghỉ ngơi, người và ngựa thấy khỏe hơn. Cả hai lại tiếp tục làm việc, và ngựa lại ngoan ngoãn giúp bác kéo xe kiếm tiền.

Vân 'R'

Râu của Ông Nội

Ông Nội có một bộ râu quai nón rậm rạp. Mỗi lần ông vui, ông rờ râu. Mỗi lần ông buồn, ông cũng rờ râu. Vì thế, bé chẳng biết khi nào ông vui hoặc khi nào ông buồn. Bé chỉ biết mỗi lần rảnh rỗi là ông cắt râu cho gọn. Lúc thì ông cắt râu vảnh lên. Lúc thì ông cho râu vảnh xuống. Mỗi lần ông cười là hàm râu của ông rung rinh.

Bé thích rờ râu của ông chứ bé không thích ông hôn bé vì bộ râu vừa rậm rạp vừa cứng ngắc của ông đâm vào má bé đau lắm. Có lần bé hỏi ông: 'Ông để râu làm gì?' Ông mỉm cười và trả lời rằng: 'Rằng ông rụng hết rồi, ông để râu để che đi'.

Từ đó, bé nhận ra râu của ông nội tuy cứng nhưng rậm rạp và đẹp lắm. Mỗi lần rảnh rỗi, bé chạy lại vuốt râu ông. Bé thích nhìn râu ông nội rinh rinh mỗi khi ông cười.

Vân ‘TH’

Chú thỏ con.

Thuở xưa, nơi một thôn quê hẻo lánh với nhiều thác nước và hoa thơm, có một chú thỏ con rất dễ thương. Thường ngày, thỏ thúc dậy rất sớm để theo mẹ vào rừng tìm thức ăn cho gia đình.

Thực ra, thỏ thích đi theo mẹ vì thỏ thương mẹ nhiều lắm. Thông thường, mẹ cho thỏ đi theo nhưng hôm nay mẹ bảo thỏ ở nhà. Tuy buồn, nhưng thỏ phải vâng lời mẹ thôi. Trước khi đi, mẹ căn dặn thỏ kỹ càng là không được thơ thẩn ở ngoài, khi về mẹ sẽ thưởng cho.

Thỏ ở nhà chờ mẹ. Thời gian sao đi lâu thế. Thỏ lần bước ra ngoài để xem coi có thấy mẹ không. Bóng mẹ đâu vẫn chưa thấy. Nhìn những đóa hoa thơm mọc bên vệ đường, thỏ thích thú đi dọc theo đường rừng để ngắm hoa. Mải mê với những hoa thơm cỏ lạ, thỏ quên cả giờ về.

Trời đã tối dần, thỏ muốn trở về nhà nhưng không nhớ đường đi. Thỏ hỏi chú thần lẩn trên cây, chú bảo không biết nhà thỏ. Hỏi thú vật xung quanh, thú vật bảo phải trở về với gia đình, không thể giúp thỏ. Thỏ sợ quá, gọi mẹ và khóc thật to nhưng thỏ vẫn không thấy bóng mẹ đâu. Quá mệt mỏi và sợ hãi, thỏ gục dưới gốc cây thông run rẩy. Bỗng thỏ nghe tiếng ai gọi tên mình. Tức thì, thỏ vểnh tai lên nghe ngóng. Đúng là tiếng mẹ rồi. Thỏ mừng quá, chạy ra ôm chầm lấy mẹ. Thỏ xin mẹ tha thứ vì đã không vâng lời mẹ.

Từ đó, thỏ không bao giờ cãi lời mẹ nữa. Thỏ càng thương mẹ thêm vì không những mẹ đã tha thứ cho thỏ, còn cho thỏ quà thưởng như lời mẹ đã hứa. Thỏ cảm động quá, ôm mẹ vào lòng và nói: ‘Con thương mẹ nhiều lắm’.

Vần ‘Tr’

Tết Trung Thu

Hàng năm, cứ vào ngày rằm tháng tám là Tết Trung Thu. Đêm Trung Thu trăng tròn và sáng lắm.

Bé Trang và các trẻ em thường chơi rước đèn trung thu dưới trăng.

Năm nay, bố làm cho bé Trang một đèn trung thu thật đẹp. Có màu đỏ của hoa và màu xanh của lá, lại thêm mặt trăng tròn với miệng cười thật tươi. Bé Trang thích lắm. Bé đem đến trường khoe các bạn. Ai cũng đến để xem đèn của bé ngoại trừ bé Trinh. Bé Trinh chỉ đứng xa xa nhìn chứ không lại gần. Ngạc nhiên, bé Trang đến hỏi:

Trinh có thích đèn trung thu của Trang không? Bố Trang mới làm cho Trang đó. Bé Trinh trả lời:

Trinh thích đèn trung thu của Trang lắm. Trinh buồn vì năm nay bố Trinh đi làm ở xa nên không có ai làm đèn trung thu cho Trinh cả.

Nghe vậy, Trang liền trao đèn trung thu của mình cho Trinh:

Trang tặng Trinh đèn trung thu này. Bố sẽ làm cho Trang một đèn trung thu khác.

Hai đứa mình sẽ cùng đi rước đèn trung thu Trinh nhé.

Trinh mỉm cười, cầm lấy đèn trung thu và cảm ơn Trang. Trang thấy lòng mình hạnh phúc. Đêm Trung Thu năm nay trăng tròn và đẹp hơn những năm xưa.

Vân ‘V’

Gió Vi Vu

Mấy hôm nay trời nóng nực vì gió bị bịnh trong người. Gió không thổi vi vu được. Bé Vân nhớ gió vô cùng. Bé cởi chiếc áo vàng đang mặc ra giặt và vắt lên cành cây cho khô. Trời nóng quá, bé Vân mong gió mau khỏe để gió về thổi vi vu cho mát.

Chờ gió, bé ngồi vờ vẫn nhìn đám ong vo ve hút nhụy và đàn bướm bướm bay lượn trong vườn. Bé vui vẻ đuổi theo bướm bướm và từ từ đưa tay ra bắt. Chỉ một chút xíu nữa thôi là bắt được bướm thì bướm bay vù đi mất. Bé vờ như không muốn chơi với bướm nữa. Chờ khi bướm đậu, bé lại khe khẽ đến gần nhưng lần nào cũng vậy, bướm chẳng để bé bắt được. Mải chơi với bướm, bé quên cả nóng nực. Bây giờ bướm bay đi rồi, bé lại nhớ Gió Vi Vu. Bé mong gió như mong mẹ về chợ.

Đang thiu thiu ngủ, bé nghe cành cây va chạm nhẹ nhàng. Mặt bé như có ai vôn vôn hôn nhẹ. Bé mở mắt ra. Ô kìa, cành cây đang rung nhẹ và hoa lá đang mỉm cười trong gió. Bé reo lên: ‘Gió Vi Vu đã trở về.’ Bé sung sướng ôm gió vào lòng. Gió Vi Vu đã khỏe rồi. Từ nay bé không còn bị nóng nực nữa.